

Андрій МАЛИШКО

КАЗКА

Здраствуй, галицька земле,
Стиглий колосе нив!
Я тебе в давній казці
Пережив, переснив.

Задуває в сошлілку
Вітерець-сіверко,
Де журився Федькович,
Де скитався Франко.

В чорній нафті, в мазуті
Гомонить Борислав.
Полонини кленові
Я навік покохав.

З ріпниками гугорив,
З чабанами ходив,
А співав з ними «Яблучко»
На полтавський мотив!

Із гуцулками щиро
Танцював увочі,
Доки сурми ладнали
Полкові сурмачі,

Доки вересень квітнув
На яснім знамені
Оживала та казка,
Що наснилась мені.

КУ 4/11/19

Лижні місні

Меджа

I. місня.

Сніговою порою
Нас покликав райком,
За крутою горою,
За кленовим гайком.

— Це вам, хлопці, наука —
На поля й сіножать.
Лижі, лижечки з бука
Під ногами лежать.

Це вам, хлопці, не танці —
Піднімайся в похід.
Сонце рушило вранці
За колоною вслід.

Хмари променем лиже,
Серебрить толубів.
І поскрипують лижі
Голосами дубів.

Друже, в далі багряні
Треба мчатися тобі.
Рукавиці вовняні,
Світери голубі...

Світери, світерочки,
Вітери з даліни.
Щоб росли наші дочки
І мужніли сини.

— Це вам, хлопці, наука, —
На поля й сіножать.
Лижі, лижечки з бука
Під ногами лежать.

II.

Вихожайте, друзі ближні
І далекі, і нові,
У походи наші лижні,
В переходи снігові.

Стежечки лежать землею
Від села і до села,
Де береза, мов лілея,
Білим снігом зацвіла.

Де від міста і до міста
Йдуть дороги лижв'яні,
Де кленина жовтолиста
Часто мріється мені...

Одягайте теплі світри,
В руки палиці беріть,
Щоб летіть на лютім вітрі,
Не холонуть, а горіть!

Йдуть дівчата до загону,
Хлопці ідуть в ранній час.
Знаєм! Армія Червона
Тепло згадує про нас.

Андрій МАЛИШКО